

## บทที่ ๑

### บทนำ

#### ๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อกล่าวถึงคำว่า ความงาม โดยทั่วไปแล้วความงามมิได้จำกัดอยู่เพียงแค่ความงามจากวัตถุ แต่ยังรวมไปถึงความงามทางความรู้สึก ทางอารมณ์ ทางความคิด และเมื่อได้สัมผัสแล้วก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ยินดีกับความงามนั้น ทำให้เกิดความต้องการที่จะครอบครอง ปลื้มใจให้ยึดติด แต่การที่บุคคลจะมองว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดมีความงามได้นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน จึงจะปรากฏเป็นความงามขึ้นมาในจิตใจของบุคคลนั้นได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทัศนคติเกี่ยวกับความงามในแต่ละบุคคลแตกต่างกัน บ้างคิดว่าความงามมีอยู่แล้วในตัววัตถุนั้น ไม่ว่าจะใครจะมองว่างามหรือไม่ วัตถุนั้นก็ยังคงความงามอยู่ บ้างคิดว่าความงามขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละบุคคล วัตถุชิ้นเดียวกันแต่คนอาจมองว่ามีความงามต่างกัน แต่ในพระพุทธศาสนาถือว่า ความงามเป็นธรรมชาติ จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจิตใจของผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องว่าจะมีกิเลสในสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด ถ้ามีมาก จิตใจก็จะปรุงแต่งให้เห็นว่าสิ่งนั้นมีความสวยงามมาก ก่อให้เกิดการยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ปรุงแต่งว่าสวยงาม เมื่อยึดมั่นมาก ก็ย่อมก่อให้เกิดทุกข์มาก กล่าวคือ เมื่อเรายึดมั่นในสิ่งใด เราย่อมอยากให้สิ่งนั้นคงอยู่ในสภาพเดิม ไม่อยากให้เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่อยากพลัดพรากจากสิ่งนั้น เมื่อสิ่งนั้นเปลี่ยนแปลงไปไม่สามารถคงอยู่ได้ เราย่อมเกิดความทุกข์ สำหรับคนที่มีกิเลสน้อย จิตใจก็ไม่ยึดติด ไม่เป็นทุกข์ รู้สึกเป็นอิสระ แม้ร่างกายและวัตถุภายนอกจะสวยงามเพียงใด ก็ต้องเป็นไปตามกฎของไตรลักษณ์ ดังพระพุทธพจน์ที่ว่า “ราชนธอันวิจิตรงดงาม ยังชำรุดได้ แม้แต่ร่างกายนี้ ก็ยังเข้าถึงชราได้”<sup>๑</sup> “เมื่อก่อนผมของเราดกงาม มีปลายผมรวบไว้ด้วยหวีและปิ่นปักผม เหมือนป้าไม้ทียบที่ปลูกไว้เป็นระเบียบ งามสะพรั่ง เดียวนี้ ผมนั้นบางลงๆ หัวศีรษะเพราะชรา พระดำรัสของพระพุทธเจ้าผู้ตรัสแต่ความจริงเป็นคำจริงแท้ ไม่แปรเป็นอย่างอื่น”<sup>๒</sup>

แม้ว่าความงามภายนอกจะเป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ความสำคัญของความงามก็ไม่เคยลดน้อยลง แต่กลับเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะสังคมมองว่าความงามเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เป็นสิ่งที่เชิดหน้าชูตาต่อคนที่เป็นเจ้าของความงามนั้น โดยเฉพาะในสังคมบริโภคนิยม ที่มองเห็นว่าความสุขจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้ครอบครองในสิ่งที่ตน

<sup>๑</sup> ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๕๑/๗๙.

<sup>๒</sup> ขุ.เถรี. (ไทย) ๒๖/๒๕๖/๕๙๗.

ต้องการ โดยสิ่งนั้นไม่จำกัดเพียงแค่การเสพทางประสาทสัมผัสทั้ง ๕ คือ ตา หู จมูก ลิ้น และการสัมผัสเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการเสพทางความรู้สึกหรือการเสพทางใจ ด้วยความเข้าใจว่า การได้ครอบครอง เป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง ทำให้ตนเองรู้สึกดีและเป็นคนใหม่ที่ดีกว่าเดิม<sup>๓</sup> และด้วยพฤติกรรมในสังคมนี้เอง ส่งผลให้สังคมเลือกที่จะมองคนเพียงแค่รูปลักษณ์ภายนอก ตัดสินการกระทำความสามารถและศักยภาพจากหน้าตา ดังจะเห็นได้จากผลงานทางการวิจัยในประเทศออสเตรเลียที่ได้เปิดเผยว่า เจ้านายยุคใหม่ต้องการร่วมงานกับสาวร่างผอมบางมากกว่าสาวที่รูปร่างอ้วน โดยผู้ที่รูปร่างบอบบางจะถูกคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานมากกว่า รวมทั้งได้เงินเดือนมากกว่าด้วย<sup>๔</sup> จากบรรทัดฐานที่สังคมตั้งไว้ดังกล่าว ทำให้คนในสังคมเริ่มมีการตื่นตัวและพยายามหาหนทางให้ตัวเองมีรูปร่างหน้าตาที่ดีขึ้น คนที่เกิดมาแล้วมีรูปร่างหน้าตาดีอยู่แล้วย่อมได้เปรียบเพราะไม่ต้องเป็นทุกข์กับรูปร่างหน้าตาของตน ความที่โชคมีรูปร่างหน้าตาดีโดยกำเนิดนั้น ในทางพระพุทธศาสนาถือว่า เป็นเพราะกรรมดีที่บุคคลนั้นได้ทำมาในชาติก่อน ไม่ว่าจะเป็นการไม่ริษยา ไม่โกรธแค้นแม้ถูกตำหนิ ไม่กระด้างกระเดื่อง หรือการถวายของหอม ของจำเป็นแต่สมณะ ดังพระพุทธพจน์ที่ว่า

มาตุคามบางคนในโลกนี้ ไม่เป็นผู้มักโกรธ ไม่มากไปด้วยความคับแค้นใจ กว่าแม้มากก็ไม่ขัดเคือง ไม่ฉุนเฉียว ไม่กระพืดกระเพียด ไม่กระด้างกระเดื่อง ไม่แสดงความโกรธ ความขัดเคือง และความไม่พอใจให้ปรากฏ เป็นผู้ให้ทาน คือ ข้าว น้ำ ผ้า ยวดยานระเบียบ ของหอมเครื่องลูบไล้ ที่นอน ที่อยู่อาศัย และประทีปโคมไฟ แก่สมณะหรือพรหมณ์และถ้ามาตุคามนั้นจุติจากอัตภาพนั้นแล้ว มาสู่ความเป็นอย่างนี้ กลับมาเกิดในชาติใดๆ ย่อมเป็นผู้มีรูปร่างงาม น่าดู น่าชม ประกอบด้วยความเป็นผู้มีผิวพรรณงามยิ่งนัก ทั้งเป็นผู้มั่งคั่ง มีทรัพย์มาก มีโภคสมบัติมาก และสูงศักดิ์<sup>๕</sup>

แต่ในทางวิทยาศาสตร์มองว่า การที่คนเราจะเกิดมามีรูปร่างหน้าตาดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับพันธุกรรมที่ลูกจะได้รับมาจากพ่อแม่ และด้วยความเข้าใจดังกล่าวนี้อย่างนี้ จึงทำให้คนไม่สนใจในเรื่องของกรรม คิดว่าการที่เกิดมาไม่งามเป็นเพราะพันธุกรรมของตนเป็นเช่นนั้น และการจะเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาให้ดูดีขึ้นโดยวิธีธรรมชาติก็ไม่สามารถทำได้ นอกจากเข้ารับการศัลยกรรมความงาม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ศัลยกรรมความงามกลายเป็นคำตอบที่สามารถสร้างชีวิตใหม่ด้วยใบหน้าใหม่ ให้กับคนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตาของตนเองได้ จากจำนวนคลินิกศัลยกรรมความงามที่เกิดขึ้นเป็น

<sup>๓</sup> พระไพศาล วิสาโล, *อยู่อย่างพุทธในยุคบริโภคนิยม*, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : [www.visalo.org/article/budyoooyang.htm](http://www.visalo.org/article/budyoooyang.htm). [๒๕ กันยายน ๒๕๕๖].

<sup>๔</sup> ผู้จัดการออนไลน์, (๒ พ.ค. ๒๕๕๕), “วิจัยชี้ หุ่นยุคใหม่เน้นร่วมงานสาวอวบ”, ผู้จัดการออนไลน์, ๖ ย่อหน้า, แหล่งที่มา : <http://www.manager.co.th/Family/ViewNews.aspx?NewsID=9550000054095> [๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๕].

<sup>๕</sup> อก.จตุกก. (ไทย) ๒๑/๑๙๓/๑๙๔.

จำนวนมากในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการขยายสาขาหรือเปิดกิจการใหม่ สามารถชี้วัดได้ถึงความต้องการการทำศัลยกรรมความงามในสังคมเพิ่มมากขึ้น กลายเป็นเครื่องตอกย้ำว่าสังคมไทยยอมรับความงามที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตนด้วยทำศัลยกรรมความงามมากกว่าความงามที่เกิดจากการพัฒนาความดีงามในจิตใจของตน ส่งเสริมพฤติกรรมการตัดสินใจแต่เพียงภายนอก ประมาทต่อการดำเนินชีวิตและใช้ทรัพยากรของตนในทางที่ไม่เหมาะสม อันเป็นการก่อให้เกิดปัญหาต่อตนเองและสังคม

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวข้างต้น เป็นเหตุให้ผู้วิจัยมีความสนใจและเลือกที่จะศึกษาการทำศัลยกรรมความงามในพระพุทธศาสนาในมุมมองของพระพุทธศาสนา เพื่อให้ทราบถึงความงามในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างไร แนวคิดเรื่องการทำศัลยกรรมเป็นอย่างไร และการทำศัลยกรรมความงามในมุมมองของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างไร

## ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความงามในพระพุทธศาสนา
- ๑.๒.๒ เพื่อศึกษาแนวคิดเรื่องการทำศัลยกรรม
- ๑.๒.๓ เพื่อศึกษาการทำศัลยกรรมความงามในมุมมองของพระพุทธศาสนา

## ๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

### ๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาความงามในพระพุทธศาสนา การทำศัลยกรรมความงาม รวมทั้งศึกษามุมมองของพระพุทธศาสนาที่มีต่อการทำศัลยกรรมความงาม

### ๑.๓.๒ ขอบเขตด้านเอกสาร

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary Research) ที่กล่าวถึง การทำศัลยกรรมความงาม ความงามในพระพุทธศาสนา และมุมมองของพระพุทธศาสนาที่มีต่อปัญหาการทำศัลยกรรมความงาม โดยใช้เอกสารหลักฐานดังนี้

๑. เอกสารชั้นปฐมภูมิ คือ พระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒. เอกสารชั้นทุติยภูมิ คือ วรรณคดี หนังสือ วารสารและเอกสารงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
๓. การสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย โดยการสนทนารับฟังความคิดเห็นจากภิกษุผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาจำนวน ๒ รูป และผู้ที่ผ่านการทำศัลยกรรมความงามมาแล้ว จำนวน ๓ ท่าน

## ๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ ความงามในพระพุทธศาสนาได้กล่าวไว้อย่างไร

๑.๔.๒ แนวคิดเรื่องการทำศัลยกรรมเป็นอย่างไร

๑.๔.๓ การทำศัลยกรรมความงามในมุมมองของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างไร

## ๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ศัลยกรรมความงาม หมายถึง การผ่าตัด การใช้เครื่องมือหรือฉีดสารเคมีเพื่อให้ลักษณะทางกายภาพเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เช่น การผ่าตัดตึงหน้า เสริมจมูก ฉีกโบท็อกซ์ ทั้งนี้การทำศัลยกรรมดังกล่าวไม่ได้มุ่งเน้นในด้านการรักษาหากแต่เป็นไปเพื่อความสวยงามเท่านั้น

ความงาม หมายถึง สิ่งที่สร้างความสนใจและพึงพอใจให้แก่ตนเองและผู้อื่น โดยเกิดจากการตัดสินใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

## ๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

### ๑.๖.๑ ประเภทเอกสาร

๑) รวีโรจน์ กล่าวไว้ในหนังสือ ขั้นตอนการทำสวยด้วยศัลยกรรม สรุปความได้ว่า ความต้องการที่จะให้ตนมีหน้าตาสวยหล่อหรือดูดีนั้นเป็นกิเลสที่อยู่คู่กับมนุษย์มาช้านาน และเมื่อโลกเข้าสู่นวัตกรรมการทำศัลยกรรมความงาม ก็ย่อมเป็นการเอื้ออำนวยต่อการแปลงโฉม ส่งผลให้อัตราเสี่ยงจากการทำศัลยกรรมความงามลดลงแต่ในขณะเดียวกันก็ต้องแลกกับการเสียทรัพย์ เสียเวลา และต้องยอมทนกับความเจ็บปวด ถึงจะได้มาซึ่งความสวยความหล่ออย่างที่ต้องการ<sup>๖</sup>

๒) เอี่ยมพร สกุลแก้ว กล่าวว่า ศัลยกรรมตบแต่ง เป็นคำที่ได้ยินกันบ่อยและเป็นความหวังของผู้หญิงแทบทุกระดับ ในอดีตการทำศัลยกรรมความงามจะจำกัดอยู่ในเฉพาะกลุ่มผู้มีฐานะดีเท่านั้น แตกต่างจากปัจจุบัน เนื่องจากศัลยกรรมนี้มีมีจำนวนมากขึ้น โรงพยาบาลเอกชนมีมากขึ้น ห้องผ่าตัดทันสมัยขึ้น ราคาค่าใช้จ่ายจึงไม่แพงอย่างในอดีต คำว่าศัลยกรรมตบแต่งนี้ เข้าใจว่า คำว่า ตบแต่ง คงมาจากวิธีการปั้นรูปหรือภาชนะด้วยดินเหนียว ซึ่งก่อนนำมาปั้นต้องตบดินให้เข้าที่

<sup>๖</sup> รวีโรจน์, ขั้นตอนการทำสวยด้วยศัลยกรรม, (กรุงเทพมหานคร : อนิเมทกรุ๊ปจำกัด, ๒๕๕๒).

ก่อน แล้วจึงแต่งให้เป็นรูปที่ต้องการ ด้วยนัยนี้ ศัลยกรรมตกแต่ง จึงคล้ายกับว่าแพทย์ปั้นและแต่ง อวัยวะนั้นขึ้นใหม่ซึ่งไม่ไกลจากความเป็นจริงมากนัก<sup>๗</sup>

๓) **ไพศาล เสงส์สวัสดิ์** ได้กล่าวสรุปในหนังสือ *คุยกับหมอศัลย์* ว่า สิ่งที่ต้องรู้ก่อนการตัดสินใจทำศัลยกรรมความงามคือ การศัลยกรรมทุกชนิดจะต้องมีความเสี่ยงเกิดขึ้น ผลที่ได้อาจไม่เป็นดังที่ต้องการ แม้ศัลยแพทย์จะบอกว่าทำได้ แต่หลังจากการผ่าตัดอาจจะไม่เป็นไปตามนั้น เนื่องจากอาจมีบางปัจจัยที่ตัวผู้เข้ารับบริการแตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งบางที่ศัลยแพทย์ก็ไม่ทราบมาก่อน การทำศัลยกรรมความงามจะประสบความสำเร็จได้ ต้องประกอบด้วยความพร้อมในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นศัลยแพทย์ ผู้เข้ารับบริการ และข้อมูลต่างๆ<sup>๘</sup>

๔) **ธีรวรรณ ธีระพงษ์** ได้กล่าวไว้ในบทความ *มุงดารา* ว่า การเป็นดารา นักร้องเข้าสู่วงการบันเทิง ไม่เกี่ยวกับชาติพันธุ์ หรือความหลากหลายเชื้อชาติ เพราะทุกคนมีโอกาสเป็นได้ขึ้นอยู่กับบุคลิก ความสามารถ และแรงสนับสนุน อย่างไรก็ตาม ไม่อยากให้สังคมยอมรับแต่คนหน้าตาดี ที่เป็นนักแสดงนักร้องเท่านั้น ควรสนใจคุณธรรมตา และปลูกฝังเด็กหรือเยาวชนรู้คุณค่าของตนเอง ไม่จำเป็นต้องเป็นคนเด่นดังมีชื่อเสียงในสังคม<sup>๙</sup>

๕) **วิทวัส อังคทะวานิช** ได้กล่าวไว้ในบทความ *ผู้หญิงไทยกับศัลยกรรม* ว่า การที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ในปัจจุบันนิยมหันมาทำศัลยกรรมความงามมากขึ้น เนื่องจากอันดับแรกนั้นผู้หญิงมองว่าความสวยงามนั้นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับผู้หญิง และที่สำคัญในปัจจุบัน มีข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการศัลยกรรมความงามเผยแพร่ออกไปสู่ผู้หญิงมากขึ้น จึงทำให้ผู้หญิงส่วนใหญ่สนใจเพื่อทำให้ตนเองนั้นดูดีมากขึ้น เรื่องของผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นจากการทำศัลยกรรมความงามนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ผู้ที่คิดจะทำศัลยกรรมความงาม ให้คิดดูให้ดีและพิจารณาให้รอบคอบ และหาข้อมูลให้รอบด้านก่อนทำให้พิจารณาถึงความเหมาะสมและจำเป็น เพราะถ้าหากทำไปแล้วไม่สามารถแก้ไขกลับมาเป็นอย่างเดิมได้<sup>๑๐</sup>

๖) **แอนนา ชุง** ฉายาเจ้าแม่ศัลยกรรม ๑๐ ล้าน ได้กล่าวไว้ในบทความ *แอนนา ชุง เจ้าแม่ศัลยกรรม ๑๐ ล้าน* ว่า แม้จะผ่านการทำศัลยกรรมความงามมานับครั้งไม่ถ้วน แต่แอนนาก็ฝากข้อคิดไปถึงสาวใดที่กำลังคิดจะทำศัลยกรรมความงามว่า ไม่อยากแนะนำให้ใครทำศัลยกรรมความงาม แต่หากใครทำแล้วช่วยให้ตัวเองดูดีหรือมั่นใจขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ผลลัพธ์ที่ตามมาก็มีมาก ก่อนตัดสินใจ

<sup>๗</sup> เอี่ยมพร สกุลแก้ว, *ศัลยกรรมตกแต่ง*, (กรุงเทพมหานคร : ไกล่หมอ, ๒๕๒๕).

<sup>๘</sup> ไพศาล เสงส์สวัสดิ์, *คุยกับหมอศัลย์*, (กรุงเทพมหานคร : สนุกอ่าน, ๒๕๔๔).

<sup>๙</sup> ธีรวรรณ ธีระพงษ์, “มุงดารา”, *มติชนรายวัน*, (๖ มกราคม ๒๕๕๔) : ๑๒.

<sup>๑๐</sup> วิทวัส อังคทะวานิช, “ผู้หญิงไทยกับการทำศัลยกรรม”, *ไทยโพสต์*, (๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓) : ๑๔.

ทำศัลยกรรมความงามแต่ละครั้ง ต้องดูที่ความน่าเชื่อถือของศัลยแพทย์ อย่าเห็นแก่ของถูก เพราะผลที่ตามมาอาจจะไม่คุ้มค่า<sup>๑๑</sup>

๗) เทพ เวชวิสิฐ ได้กล่าวไว้ในบทความ หญิงไทยพึ่งพาศัลยกรรม ต้นเหตุขาดความมั่นใจ ไว้ว่า ในปัจจุบันนี้ ผู้หญิงไทยยอมสูญเสียเงินเป็นจำนวนมากเพื่อคงความสวย ส่วนหนึ่งก็เพื่อเสริมความมั่นใจให้กับตนเอง ตลอดจนใช้ความสวยงามดังกล่าวเพื่อประกอบอาชีพ จนกลายเป็นกระแสทางสังคมที่น่ากังวล เฉกเช่นเดียวกับกระแสลัทธิศัลยกรรมตกแต่งที่กระจายอยู่ทั่วโลก<sup>๑๒</sup>

๘) พรทิพย์ ภูวบัณฑิตศิลป์ ได้กล่าวไว้ในบทความ แพทย์เตือนสาวกลัวเหี่ยวฮิตทำ “โกรท แพคเตอร์” อันตราย เสี่ยงเจ็บตัวฟรี แพงนับหมื่น ว่า ขณะนี้มีกระแสความนิยมในคลินิกเสริมความงาม โดยการนำเลือดไปปั่นให้ได้โกรท แพคเตอร์ ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เซลล์ทำงานเป็นปกติ เพื่อซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ ทำให้ใบหน้าดูดีขึ้น ลดรอยเหี่ยวยุบถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งทางการตลาดเท่านั้น ส่วนข้อเสียคือ อาจจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ นอกจากนี้อาจยังเจ็บตัว เสียเวลาและเสียเงินด้วย ที่ผ่านมา กลยุทธ์ทางการตลาดต้องการที่จะขายสินค้าจึงมักอ้างอิงแต่กลุ่มตัวอย่างวิจัยที่ได้ผลหรืออ้างอิงเฉพาะส่วนที่ดีที่ได้ผลในห้องทดลอง แต่ไม่ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงหรือแง่ลบว่าใช้ในมนุษย์จริงแล้วเป็นอย่างไร ถึงกระแสความนิยมในการนำเลือดมาปั่น แล้วนำโกรท แพคเตอร์ที่อยู่ในเกล็ดเลือดมาฉีดบนใบหน้าเพื่อความอ่อนเยาว์ว่า เทคนิคดังกล่าว ยังไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นไปตามมาตรฐานการรักษาของแพทย์ผิวหนัง เนื่องจากยังไม่มีการวิจัยที่ดำเนินการทดสอบกับจำนวนคนที่มากพอจนเป็นที่ยอมรับ และอาจมีความเสี่ยงอาการติดเชื้อ ความสะอาดและความปลอดภัย<sup>๑๓</sup>

๙) วิชัย ศรีมนินทรนิมิต เสนอข้อคิดเห็นในบทความข้อคิดก่อนผ่าตัดศัลยกรรม ไว้ว่า หากถามถึงจุดด้อยของการผ่าตัดศัลยกรรมความงาม ก็อาจเกิดจากการที่มีการโฆษณาโอ้อวดเกิดความเป็นจริง การให้ค่านายหน้าแก่ผู้ที่หาคนไข้ไป ด้านผลข้างเคียงจากการทำศัลยกรรมความงามนั้นมีเช่นเดียวกันกับการผ่าตัดทั่วไป คือ ผลข้างเคียงจากยา เช่น แพ้ยา ได้ยาชาเกิดขนาดสูงสุดที่จะรับได้ และเสียชีวิต นอกจากนี้ยังมีผลข้างเคียงจากการดมยาสลบ เช่น มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน พบว่ามี

<sup>๑๑</sup> แอนนา ชุง, “แอนนา ชุง เจ้าแม่ศัลยกรรม ๑๐ ล้าน”, ผู้จัดการรายวัน, (๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕) : ๑๕.

<sup>๑๒</sup> เทพ เวชวิสิฐ, (๑๐ ก.ค. ๒๕๕๔), “หญิงไทยพึ่งพาศัลยกรรม ต้นเหตุขาดความมั่นใจ”, ไทยโพสต์ [ออนไลน์], ๗ ย่อหน้า, แหล่งที่มา : <http://www.thaipost.net/x-cite/230611/40590> [๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๕].

<sup>๑๓</sup> พรทิพย์ ภูวบัณฑิตศิลป์, (๒๕ ม.ค. ๒๕๕๓), “แพทย์เตือนสาวกลัวเหี่ยวฮิตทำ “โกรท แพคเตอร์” อันตราย เสี่ยงเจ็บตัวฟรี แพงนับหมื่น.”, ประชาชาติธุรกิจ [ออนไลน์], ๖ ย่อหน้า, แหล่งที่มา : [http://www.prachachart.net/news\\_detail.php?newsid=1264381886](http://www.prachachart.net/news_detail.php?newsid=1264381886) [๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕].

อาการปวดอักเสบ มีการติดเชื้อทางกระแสเลือด และเสียชีวิต<sup>๑๔</sup>

๑๐) นำชัย ชีววิวรรณ ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง จากการเหยียวยารศสู่ศัลยกรรมความงาม พอสรุปได้ว่า เดิมทีโบท็อกซ์ใช้ในการรักษาอาการกระตุกของกล้ามเนื้อตา ทำให้กล้ามเนื้อเป็นอัมพาต โดยผลข้างเคียงสำคัญคือ ทำให้ผิวหนังบริเวณที่ได้รับยาไม่สามารถเกิดรอยเหี่ยวย่นได้ ในประเทศสหรัฐอเมริกา การฉีดโบท็อกซ์เพื่อลบรอยเหี่ยวย่นหรือตีนกา สามารถทำให้กับคนไข้อายุตั้งแต่ ๖๕ ปีขึ้นไปเท่านั้น แตกต่างจากประเทศไทย ซึ่งผู้ใดมีความต้องการก็สามารถทำได้ทันที การฉีดโบท็อกซ์ ไม่ได้มีความดีหรือความเลวโดยตัวของมันเอง แต่ขึ้นอยู่กับ “ผู้นำไปใช้” และ “จุดประสงค์ของการนำไปใช้” มากกว่า<sup>๑๕</sup>

๑๑) Aruna Jethwani กล่าวไว้ในหนังสือ Body, Mind and Soul The Complete Beauty Book ว่า ผู้หญิงทุกคนปรารถนาให้ตัวเองสวย ต้องการที่จะมีรูปร่างดี มีสายตาที่ดึงดูด มีเส้นผมที่แข็งแรง และมีฟันขาวอย่างมุก นี่เป็นเหตุผลว่า ทำไมเด็กวัยรุ่นจึงกังวลใจเกี่ยวกับสิวเม็ดเล็กบนใบหน้า หรือผมที่แค่แตกปลาย สำหรับหญิงวัยกลางคน มักจะวิตกกังวลเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดริ้วรอยเหี่ยวย่นและต้องการที่จะกำจัดริ้วรอยบนใบหน้า ทั้งที่ในความเป็นจริง ความสวยงามนั้นมีอยู่สองด้าน คือ ความสวยจากภายใน และความสวยจากภายนอก ถ้าจิตใจเป็นสุข ความสุขนั้นจะแสดงออกบนใบหน้า ในแววตา ในเวลาที่ยิ้ม หรือแม้แต่ในเวลาที่ไม่ได้ยิ้ม ความงามคือความสมดุลกันระหว่างความงามที่เกิดขึ้นภายในและนำความงามนั้นออกมาแสดงให้ผู้คนเห็นทางภายนอก<sup>๑๖</sup>

๑๒) Richard A. Cicely ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง Side Effects of Plastic Surgery ว่า การทำศัลยกรรมความงามเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของตนเอง ในขณะที่บางคนเลือกที่จะทำศัลยกรรมโดยไม่ใช้ยาชา นั่นคือการดูแลร่างกายอย่างถูกวิธี เพราะการทำศัลยกรรมความงามนั้นยังเต็มไปด้วยผลข้างเคียงแม้ว่าจะอยู่ในความควบคุมของศัลยแพทย์ผู้ชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นผลข้างเคียงจากยาชา การเกิดความเสียหายของเส้นประสาท เลือดแข็งตัว หรือเกิดการคั่งของของเหลว เป็นต้น<sup>๑๗</sup>

<sup>๑๔</sup> วิชัย ศรีมนินทร์นิมิต, ข้อคิดก่อนผ่าตัดศัลยกรรม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : [http://www.doctorcosmetics.com/read\\_content.php?id=1943](http://www.doctorcosmetics.com/read_content.php?id=1943) [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕].

<sup>๑๕</sup> นำชัย ชีววิวรรณ, จากการเหยียวยารศสู่ศัลยกรรมความงาม, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.vcharkarn.com> [๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕].

<sup>๑๖</sup> Jethwani Aruna, Body , Mind and Soul The Complete Beauty Book, (New Delhi : Saurabh Print-O-Pack, 1997).

<sup>๑๗</sup> Cicely A. Richard, Side Effects of Plastic Surgery, [online], Source : [http://www.ehow.com/facts\\_4842908\\_side-effects-plastic-surgery.html](http://www.ehow.com/facts_4842908_side-effects-plastic-surgery.html) [22 August 2012].

๑๓) Melissa Dittmann ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง Plastic surgery : Beauty or Beast? ว่า รายการโทรทัศน์ในปัจจุบันมักจะมีการโน้มน้าวให้ผู้คนหันมาทำศัลยกรรมความงามมากขึ้น โดยเน้นไปที่รายการเกี่ยวกับความสวยความงาม โดยแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของดารารหรือนักแสดงก่อนและหลังทำศัลยกรรมความงาม จนทำให้นักจิตวิทยามีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อผู้ชม โดยอาจทำให้เกิดการเสพติดการทำศัลยกรรมความงาม กล่าวคือ มีความรู้สึกไม่พอใจในรูปร่างหน้าตาของตนเองอยู่ตลอดเวลา และต้องการทำศัลยกรรมความงามเพื่อปรับเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาให้ได้พอใจ ทำให้ต้องเสียทรัพย์ เสียเวลา และเจ็บตัวอย่างไม่รู้จบ โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งจากการวิจัยพบว่ามีแนวโน้มทำศัลยกรรมความงามเพิ่มขึ้นถึง ๔๔ เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับปีก่อน และบางส่วนในจำนวนนี้ไม่พอใจกับการทำศัลยกรรมความงาม เพราะไม่เป็นไปอย่างที่คาดหวังไว้ ทำให้เกิดความกังวล พยายามแยกตัวออกจากสังคม เกิดปัญหาในครอบครัว และมีอารมณ์ฉุนเฉียวกับคนรอบข้างมากขึ้น<sup>๑๘</sup>

๑๔) Neil S. Sandick ได้กล่าวไว้ในวารสารแพทย์ผิวหนังในบทความเรื่อง The Impact of Cosmetic Interventions on Quality of Life ว่า การทำศัลยกรรมความงามในปัจจุบันเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยการศึกษาส่วนใหญ่มักจะแสดงเฉพาะข้อมูลด้านบวกของการทำศัลยกรรมความงาม ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง หรือการได้รับการยอมรับจากผู้อื่นมากขึ้น ทั้งๆ ที่มีผู้คนอีกจำนวนมากที่ได้รับการยอมรับและมีความมั่นใจโดยไม่ต้องพึ่งการทำศัลยกรรมความงามแต่อย่างใด ยิ่งไปกว่านั้น การทำศัลยกรรมความงามยังเต็มไปด้วยความเสี่ยงจนอาจถึงแก่ชีวิตได้<sup>๑๙</sup>

### ๑.๖.๒ ประเทงานวิจัย

๑) อริยา อินทามระ ได้ศึกษาวิเคราะห์เรื่อง สตรีไทยกับศัลยกรรมเสริมความงาม พบว่าในปัจจุบันโลกมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การทำศัลยกรรมความงามก็มีการพัฒนาไปด้วย มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการทำศัลยกรรมความงามในรูปแบบของเทคนิค วิธีการและเครื่องมือที่ทันสมัย ประกอบกับความเจริญด้านสื่อมวลชน ทำให้คนทราบข้อดีข้อเสียในการทำศัลยกรรมความงาม ปัจจัยเหล่านี้ ทำให้เห็นว่าการทำศัลยกรรมความงามในปัจจุบันเป็นเรื่องง่าย แต่ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจทำศัลยกรรมความงาม คือ ความพร้อมทางการเงิน ถ้าผู้มีฐานะการเงินดี ก็เลือกทำกับแพทย์ผู้มีชื่อเสียง แต่ถ้าผู้ที่ต้องการทำ แต่มีฐานะการเงินไม่ค่อยดีนัก ก็จะเลือกทำกับ

<sup>๑๘</sup> Dittmann Melissa, “Plastic Surgery : Beauty or Beast?”, *Monitor*, vol.36 No.8 : 30.

<sup>๑๙</sup> Sandick S. Neil, “The Impact of Cosmetic Interventions on Quality of Life”, *Dermatology Journal*, vol.14 No.8 : 2.



คลินิกโรคผิวหนัง ซึ่งคล้ายแพทย์ที่ทำการผ่าตัดให้ อาจไม่มีความรู้และความชำนาญเพียงพอ หลังจากทำศัลยกรรมความงามแล้วอาจเกิดปัญหาตามมาภายหลังได้<sup>๒๐</sup>

**๒) อุ่นใจ เจียมบุรณะกุล** ได้ศึกษาเรื่อง วาทกรรม “ความสวย” อัตลักษณ์วัฒนธรรมการบริโภค กรณีศึกษานักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า การสร้างความรู้และค่านิยมเรื่องความสวยความงามของผู้หญิงมีมาแต่สมัยโบราณ โดยที่ค่านิยมเรื่องความสวยดังกล่าวถูกผลิตโดยผู้ชายและผู้ที่มีอำนาจในสังคม ซึ่งความสวยงามของผู้หญิงสมัยต้นรัตนโกสินทร์ได้รับอิทธิพลจากพุทธศาสนา กล่าวคือการมีสถานภาพที่ดีและความสวยงามทางร่างกายเกี่ยวพันกับการสั่งสมบุญมาแต่ชาติก่อน แต่ในปัจจุบันค่านิยมความสวยความงามกำลังพัฒนาโดยที่มีตะวันตกเป็นต้นแบบ และแน่นอนว่าระบบทุนนิยมนี้ถูกกำกับโดยบริโภคนิยม อีกทั้งสื่อมวลชน นิตยสาร โทรทัศน์ ยังมีอิทธิพลต่อการกำหนดกรอบคิดและมุมมองของคน ถึงแม้คนเหล่านั้นจะอยู่ห่างไกลเศรษฐกิจ การพัฒนาในสังคมก็ตาม<sup>๒๑</sup>

**๓) พัชรพิชา ปวันรักษ์พงศ์** ได้ศึกษาเรื่อง ดารานักแสดงหญิงกับศัลยกรรมเสริมความงาม ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ดารานักแสดงหญิงตัดสินใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม เพราะการเป็นดารานักแสดง ต้องอาศัยรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญ ความงามเป็นสิ่งแรกและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความดึงดูด ความสนใจกับผู้ที่พบ แต่ทั้งนี้ไม่ยากให้มองว่าปัจจัยด้านอาชีพเป็นตัวกำหนดพื้นฐานให้ดารานักแสดงหญิงต้องตัดสินใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม ยังคงต้องมีปัจจัยอื่นๆ ร่วมด้วยที่เกื้อหนุนซึ่งกัน เช่น การพัฒนาด้านความสามารถ และการพัฒนาฝีมือทางการแสดง ต่างเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถสร้างความสำเร็จในอาชีพได้ ไม่ยากให้มองแค่เรื่องปัจจัยภายนอกด้านรูปลักษณ์มาเป็นตัวกำหนดเพียงด้านเดียวเท่านั้น<sup>๒๒</sup>

**๔) เขาวเลิศ มากสมบุรณ์** ได้ทำการศึกษา กระบวนการทำศัลยกรรมเสริมความงาม จากการศึกษาพบว่า ลักษณะหน้าตาของสมาชิกในสังคมมีผลต่อการรับรู้ข้อบกพร่องบนใบหน้าของผู้ที่ทำศัลยกรรม จึงหาวิธีจัดการกับปัญหาเหล่านั้น จนกระทั่งตัดสินใจเลือกดำเนินการทำศัลยกรรมความงาม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองในที่สุด และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทำศัลยกรรมเร็ว

<sup>๒๐</sup> อริยา อินทามระ, “สตรีไทยกับศัลยกรรมเสริมความงาม”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๘).

<sup>๒๑</sup> อุ่นใจ เจียมบุรณะกุล, “วาทกรรม “ความสวย” อัตลักษณ์วัฒนธรรมการบริโภค: กรณีศึกษานักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๗).

<sup>๒๒</sup> พัชรพิชา ปวันรักษ์พงศ์, “ดารานักแสดงหญิงกับศัลยกรรมเสริมความงาม”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๒).

หรือซ้ำ ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญของลักษณะทางร่างกายหรือหน้าตา บุคคลรอบข้างสนับสนุนการทดลองใช้วิธีอื่นที่ไม่ใช่การผ่าตัด และการให้เหตุผลเชิงบวกในการทำศัลยกรรมความงาม เป็นต้น<sup>๒๓</sup>

๕) ศรินภา วจนนวนัช ได้ทำการค้นคว้าและสรุปในการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจศูนย์ความงามในอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ว่า ปัจจุบันประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับการดูแลรูปร่างหน้าตามากขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนของธุรกิจเสริมความงามที่มีมากขึ้น แต่ศูนย์ความงามไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุข ทำให้การบริการยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน ผู้บริโภคส่วนใหญ่ต้องการบริการที่มีราคาถูก ประกอบกับผู้ประกอบการคิดค่าบริการค่อนข้างถูก จึงทำให้การบริการไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาด้านบุคลากรทำงานไม่ต่อเนื่อง เพราะเนื่องจากเป็นงานด้านบริการ เทคนิคและอุปกรณ์ที่ใช้ในงานบริการมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ<sup>๒๔</sup>

๖) มัลลิกา มัตโก ได้ทำการวิจัย ศัลยกรรมใบหน้า : การสร้างเสริมความงามของผู้หญิงไทย ผลจากการศึกษาพบว่า เมื่อสังคมไทยมีการติดต่อในด้านการค้าและการเมืองกับต่างประเทศ ส่งผลให้สังคมสร้างความหมายความงามที่สัมพันธ์กับความเป็นตะวันตก ภายใต้กลไกทางการเมือง ขณะเดียวกันความงามในบริบทการเมืองก็ถูกกำกับและแทรกแซงด้วยความรู้ทางการแพทย์ด้านศัลยกรรมตกแต่ง สร้างความงามแบบแยกส่วนได้แก่ “ตาสองชั้น จมูกโด่ง” ในความหมายของความงามแบบสมัยนิยมที่กระตุ้นให้ผู้หญิงจำนวนหนึ่ง เลือกรับการศัลยกรรมเสริมความงาม เพื่อนำเสนอตัวตนที่ประทับใจแก่สังคม และเพื่อการสะสมทุนทางกายภาพให้ตนเอง<sup>๒๕</sup>

๗) กมลกานต์ จินซ้าง ได้ทำการศึกษาวิจัย อิทธิพลของความนิยมความสมบูรณ์แบบต่อเจตคติในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยมีการนำเสนอตนเองด้วยความสมบูรณ์แบบและการขับเคลื่อนจากวัฒนธรรมสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน สรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ศัลยกรรมเสริมความงามได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น คือ เกิดจากความไม่พึงพอใจในรูปลักษณ์ของตนเอง จึงต้องการจะเปลี่ยนแปลงให้รูปร่างหน้าตาดูดีขึ้น หลายคนมักหมกมุ่นกับเรื่องความงามและรูปร่างหน้าตา เป็น

<sup>๒๓</sup> ชาเวเลศ มากสมบูรณ์, “กระบวนการทำศัลยกรรมเสริมความงาม”, วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๙).

<sup>๒๔</sup> ศรินภา วจนนวนัช, “การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจศูนย์ความงามในอำเภอเมือง จังหวัดแพร่”, วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๙).

<sup>๒๕</sup> มัลลิกา มัตโก, “ศัลยกรรมใบหน้า : การสร้างเสริมความงามของผู้หญิงไทย”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข ศึกษานิพนธ์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๔).

คนที่มีลักษณะวัตถุนิยมสูง และมีแนวโน้มในการมองร่างกายเป็นเสมือนวัตถุ การทำร่างกายให้ดูดีด้วยการทำศัลยกรรม ทำให้ตนเองรู้สึกว่ามีคุณค่าและภาคภูมิใจ<sup>๒๖</sup>

๘) **มณีพรรณ เสกธีระ** ได้ทำการศึกษาวิจัย การศึกษาหลักธรรมเรื่องความงามในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท สรุปได้ว่า สังคมแต่ละสังคมจะมีค่านิยมเรื่องรูปร่างหน้าตา โดยมีการกำหนดเป็นมาตรฐาน หากบุคคลใดไม่มีรูปร่างหน้าตาตามมาตรฐาน จะถูกกำหนดว่าเป็นคนไม่สวย ทำให้บุคคลผู้นั้นเกิดความไม่พอใจในรูปร่างหน้าตาของตน และพยายามทำให้ตนมีความสวยงามตามมาตรฐาน แตกต่างจากความงามทางพระพุทธศาสนา ที่มองว่าความงามนั้น ควรเป็นความงามที่เกิดขึ้นจากภายใน เป็นความงามของจิตใจที่ดีงาม เมื่อใจงาม ย่อมส่งผลให้กายงาม และบุคคลสามารถเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดความงามขึ้นในตนได้ จากหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า<sup>๒๗</sup>

จากการศึกษาและทบทวนเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ข้อควรระวังในการทำศัลยกรรมและการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียด ก่อนตัดสินใจทำศัลยกรรม ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเอกสารและรายงานการวิจัยเหล่านั้น ไม่ได้เสนอการทำศัลยกรรมในมุมมองของพระพุทธศาสนา ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยทำการศึกษาเรื่องการทำศัลยกรรมความงามในมุมมองของพระพุทธศาสนา

## ๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑.๗.๑ การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลหลักจากพระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๗.๒ การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในบรรณานุกรม หนังสือ บทความ และเอกสารงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

๑.๗.๓ การรวบรวมบทสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย โดยการสนทนารับฟังความคิดเห็นจากภิกษุผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาจำนวน ๒ รูป และผู้ที่ผ่านการทำศัลยกรรม จำนวน ๓ ท่าน

<sup>๒๖</sup> กมลกานต์ จินข้าง, “อิทธิพลของค่านิยมความสมบูรณ์แบบต่อเจตคติในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยมีการนำเสนอตนเองด้วยความสมบูรณ์แบบและการซึบซับจากวัฒนธรรมสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน”, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

<sup>๒๗</sup> มณีพรรณ เสกธีระ, “การศึกษาหลักธรรมเรื่องความงามในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

โดยสาเหตุที่เลือกกลุ่มบุคคลเหล่านี้ เพราะต้องการทราบแนวคิดเรื่องความงาม การทำศีลยกรรม ว่ามีมุมมองเป็นอย่างไร

๑.๗.๔ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเขียนงานวิจัย การแปลความหมายข้อมูล และพร้อมทั้งเสนอรายงานผลการวิจัย และจัดทำเป็นรูปเล่มเป็นรายงานผลการวิจัย

#### ๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับ

๑.๘.๑ ได้ทราบความงามในพระพุทธศาสนา

๑.๘.๒ ได้ทราบแนวคิดเรื่องการทำศีลยกรรม

๑.๘.๓ ได้ทราบการทำศีลยกรรมความงามในมุมมองของพระพุทธศาสนา